

*مهران صولتی

دستاوردهای برگزاری انتخابات شورای عالی آموزش و پرورش

انتخابات نه تنها بهار احزاب بلکه فصل رویش جوانه های مشارکت و گفت و گو است. در چنین فضایی است که ایده های جدید می رویند و فضایی از مباحثه پیرامون خود را می گشایند. اکنون هم انتخابات شورای عالی آموزش و پرورش با نزدیک شدن به ایستگاه پایانی چشم اندازی را پیش روی ما ترسیم کرده که می توان در مورد کیفیت آن داوری کرد.

از آن جا که به عنوان نامزد این انتخابات و در طول دوهفته اخیر در کش و قوس تحولات این رویداد بوده ام بنا دارم تا از دستاوردهای این مرحله پیش‌انتخاباتی مواردی را ذکر نمایم:

امید به آینده: در روزگاری که ناامیدی و بی‌افقی جامعه و شهروندان را دچار کرحتی و بی‌تفاوتی ساخته است این انتخابات توانست اندک کورسوی امید به آینده را از محو شدن نجات بخشد. یادمان باشد که بزرگترین سرمایه ها نیز در ناامیدی تحلیل می روند و برعکس امیدواری می تواند به احیا و ارتقای کمترین سرمایه ها بینجامد!

رونق‌گفتمانی: روشن است که تا معضلات آپ نتواند به شکل‌گیری نوعی گفتمان غالب بینجامد هر گونه تلاشی برای ارتقاء جایگاه این نهاد محکوم به شکست است. شاید بتوان بزرگترین دستاورد این انتخابات را طرح‌چندباره مشکلات آپ در جامعه دانست که می تواند با برانگیختن حساسیت عمومی نسبت به این رویداد در تغییر نگرش مسئولان درباره جایگاه خطیر این نهاد موثر باشد!

تبلیغات فاخر: فرهنگیان در این انتخابات توانستند الگوی نوینی از تبلیغات را رونمایی کنند. مدلی که مبتنی بر شعارهای واقعی، پرهیز از شیوه های پوپولیستی و متکی بر عرضه ایده ها و اندیشه ها بود. الگویی که نه تنها به افزایش سرمایه اجتماعی فرهنگیان در جامعه انجامید بلکه آشکار بر پیشاهنگ بودن این قشر در تحولات آینده کشور مهر تایید زد!

آموزش سیاست‌ورزی: فرهنگیان به رغم بدبینی تاریخی نسبت به منطق عرصه سیاست آموختند که سیاست اخلاق و آدابی دارد. این را می شود از شکل‌گیری ائتلاف های رنگارنگ و متنوع انتخاباتی موجود متوجه شد. تشکل های فرهنگیان نیز با احساس مسئولیتی در خور ستایش به این عرصه ورود کردند و با معرفی لیست های انتخاباتی خود فرهنگ سیاسی و انتخاباتی شهروندان را ارتقاء بخشیدند!

تاکید بر مشارکت: تجربه دوم خرداد و انتخابات مجلس ششم نشان داد هر زمانی که جامعه به مشارکت اقبال نشان داد بهترین نتایج برای آن رقم خورد. در فضای مشارکتی موجود هم می توان امید داشت که با احساس مسئولیت موجود در میان فرهنگیان (نامزدها و حامیان) می توان به گزینش بهترین چهره ها در این انتخابات امیدوار بود. مشارکت اگر توأم با نشاط و آگاهی باشد هیچ بدیلی در آینده این سرزمین ندارد!

نکته پایانی: اگر این انتخابات توانسته باشد تنها اندکی برق امید رنگ باخته موجود را رونق و جلا بخشد به آرمان و آمال خود رسیده است. مهم این است که باور کنیم باید تمام تصدی ها در آموزش و پرورش موجود انتخابی، و از مسیر مشارکت فرهنگیان عبور کند. این انتخابات می تواند نقطه عطفی برای این آرمان بلند باشد!